

**VLAAMS BELANG
MAGAZINE**

Afgiftekantoor: GENT X
P4A9074

De tol van de islammisering

Maandelijks uitgave (behalve augustus) • Jaargang 4 • nr. 9 • september 2007
1,25 euro • Ver. uitg.: Frank Vanhecke, Madouplein 8 bus 9 te 1210 Brussel

5 414306 125124 03400 >

Philip Claey's

Hoofredacteur

Islamisering en vrijheid

De Brusselse PS-burgemeester Thielemans besliste een betoging op 11 september tegen de islamisering van Europa te verbieden. Het ligt natuurlijk voor de hand dat de islamosocialistische PS nooit iets zal doen om het exponentieel groeiende mohammedaanse kiespubliek in Brussel voor het hoofd te stoten. Maar het zit dieper dan dat. De multiculti's kunnen of willen geen debat aangaan. Daarom moet van alles en nog wat verboden worden. Moeten andersdenkenden hun ideeën verdacht of belachelijk gemaakt worden.

Is het bijvoorbeeld een toeval dat bijna alle kranten in Vlaanderen het hebben over een betoging "tegen de islam" in plaats van tegen de islamisering?

Ook in Nederland blijkt dat de strijd voor het behoud van de nationale en Europese eigenheid meer en meer een strijd voor de vrije meningsuiting wordt. Kamerlid Geert Wilders (Partij voor de Vrijheid) is een moedig man die meestal de juiste analyses maakt, maar zijn recent voorstel om de koran te verbieden was niet zo verstandig. Ten eerste dreigt hij zich daarmee te verlagen tot het niveau van zijn tegenstanders. Ten tweede sorteert zo'n verbod meestal een averechts effect. Ten derde is het moeilijk het achterhaalde, archaïsche, onverdraagzame en bij wijlen totalitaire karakter van de islam te benadrukken als de voornaamste tekst ervan zou verboden worden. Hoe meer openheid, hoe meer debat, hoe meer ogen er open gaan. Vrijheid, blijheid!

30 jaar Vlaams-nationale partij!

Op 1 oktober zal het exact dertig jaar geleden zijn dat te Antwerpen door Karel Dillen en een handvol medestanders de Vlaams-Nationale Partij boven het doopvont werd gehouden, de partij die later via een kartel met de Vlaamse Volkspartij van Lode Claes zou uitgroeien tot het Vlaams Blok en vandaag tot ons Vlaams Belang.

We zullen vanzelfsprekend tijdens het komende politiek jaar de nodige aandacht besteden aan dat dertigjarig bestaan van het Vlaams Belang, onder meer met een grote Vlaams-nationale conventie op 8 en 9 december, datum die wij U vragen nu reeds in te schrijven in uw agenda.

Maar die terugblik op 30 jaar Vlaams-nationale partijpolitiek mag niet enkel de viering worden van wat voorbij is, integendeel. Wij kaderen ons dertigjarig bestaan in de actuele politieke strijd anno 2007. Dertig jaar Vlaams Belang geeft ons in dat verband de gelegenheid om te herbronnen, om naast de dagdagelijkse beslommingen van de partijpolitiek ook nog eens het grotere kader te schetsen voor een rechtse en nationalistische Vlaamse partij. Wij zijn sociaalvoelend, maar we zijn geen socialisten. Wij zijn voor de aanmoediging van het vrij initiatief en tegen de verstaatsing, maar we zijn geen liberalen. Wij zijn voor traditionele waarden en voor het behoud van de unieke Europese cultuurbedding, maar we zijn geen christendemocraten. Wij zijn gelukkig nog steeds de rechtse Vlaams-nationale partij die Karel Dillen in oktober 1977 voor ogen had.

Het is trouwens al bij al merkwaardig hoe de kernprogrammapunten van het Vlaams Blok omzeggens elke dag aan actualiteit en pertinentie winnen. Op het ogenblik waarop we dit schrijven zit de Belgische regeringsvorming compleet in het slop omdat de Franstaligen gewoon elk gevoel voor redelijkheid verloren hebben. Zelfs de ultrabrave, veel te gematigde en eigenlijk woordbrekende (Waar zijn de 5 resoluties van het Vlaams Parlement? Waar zijn de vaste engagementen van de Vlaamse regeringsverklaring? Waar is het voorstel om nu eindelijk die schandalige en asociale faciliteiten af te schaffen?) Vlaamse politici aan de onderhandelingstafel krijgen verbazingwekkend een imago van Vlaamse Siegfrieds bij al die Franstalige imperialistische arrogantie. Die arrogantie en die onredelijkheid is zo groot dat het voor steeds meer Vlamingen zonneklaar wordt dat de Vlaamse onafhankelijkheid een realistisch, positief en redelijk scenario is. Het onafhankelijkheidsstandpunt dat Karel Dillen bijna dertig jaar geleden op de politieke agenda plaatste, is vandaag meer dan ooit actueel.

Die actualiteit geldt trouwens ook voor de problematiek van de niet-Europese vreemdelingen. De toestand in onze grote steden is ronduit dramatisch. Over enkele jaren zijn 70% van de inwoners van onze hoofdstad Brussel van "niet-Belgische" origine, en de andere steden volgen in versneld tempo. Die "multiculturele maatschappij" brengt een zware tol mee van verloeiding, ontworteling, cultuurvernietiging en dus criminaliteit. Wij van het Vlaams Belang zijn jarenlang voor racisten uitgesloten, en onze analyses werden als doemdenken weggelachen; maar in de realiteit nadert de dag dat men onze oplossingen zal moeten in praktijk brengen om te redden wat er nog te redden valt.

30 jaar Vlaams Belang is geen geschiedenis zonder vergissingen of zonder de kleine, menselijke kantjes van de partijpolitiek. Maar 30 jaar Vlaams Belang is wel een geschiedenis waarop wij trots mogen zijn.

De rechtse Vlaams-nationale partij is nuttig en nodig, vandaag meer dan ooit.

Frank Vanhecke

Nationaal voorzitter

Udo Ulfkotte

Publicist en een van de organisatoren van de betoging tegen islamisering

Wanneer beseft u dat de islamisering een gevaar betekent voor Europa en onze Europese waarden?

Na september 2001 beseft ik steeds meer dat de radicale islam een groot gevaar is voor de toekomst van onze Europese maatschappijen. Het westen stelt zich de vraag: "Hoe kan het terrorisme gestopt worden"? Men poogde daarbij vooral de islamitische bevolking rustig te houden. Maar daarbij ging men in de eerste plaats de eigen westerse waarden opgeven. Enkele recente voorbeelden. In Schotland vraagt de nationale gezondheidsdienst van de publieke ziekenhuizen dat het ziekenhuispersoneel tijdens de Ramadan niet zou eten tijdens de werkuren in hun kantoren en dat de voedseltrolleys worden weggeborgen, omdat dit alles kwetsend zou zijn voor moslims. Waarom moeten wij als westerlingen overdag stoppen met eten omdat dit kwetsend zou zijn voor moslims? We geven zo onze eigen waarden op. Een ander voorbeeld. Amsterdamse scholen organiseren voor de islamitische leerlingen uitstappen naar Mekka. We beginnen zo een onderscheid te maken tussen moslims en niet-moslims in de klassen. Dergelijke aanvallen op onze waarden volgen elkaar in een steeds sneller tempo op. Het lijkt wel alsof er een tsunami van islamisering aan de gang is.

Op 11 september organiseert u een betoging in Brussel. Hoe ontstond het idee om deze manifestatie te organiseren?

Via internet ontdekte ik dat ik niet de enige ben die zo denkt in Europa. Ik legde contacten met gelijkgezinden, met Anders Gravers in Denemarken en Stephen Gash in Engeland. Inmiddels zijn we vertegenwoordigd in bijna alle 26 Europese landen. Ook buiten Europa hebben we contacten. In Duitsland werd je lang als extremist aanzien als je opkomt tegen de islam. Nu kan men actief worden in democratische groepen die opkomen tegen de islam.

In Vlaanderen wil de overheid door de islam en de moskeeën te erkennen en te financieren komen tot een soort van 'Europese islam'. Wat denkt u hierover?

Ik begrijp het niet. Dat is een vreemde theorie. We betalen toch ook geen atheïsten om de wet na te leven, om de wet-

ten te gehoorzamen? We betalen toch ook geen hindoes, sikhs, bahai, enz.? Waarom dan speciale rechten voor moslims in het leven roepen?

Recent bleek dat bij uitstappen van de Antwerpse stadsscholen leerlingen, zelfs niet-islamitische, enkel nog maar halal-voedsel geserveerd krijgen. In openbare zwembaden worden aparte zwemuurtjes georganiseerd voor vrouwen, omdat vrouwen volgens de islam niet samen met mannen mogen zwemmen. Kennen jullie dergelijke toestanden ook?

"De voorbije dagen nog vielen meer dan honderd jonge moslims in Berlijn de politie aan, waarbij zij schreeuwden: "Ga uit onze wijk. Dit is een islamitische wijk". Ik weet niet of jullie dergelijke toestanden kennen, maar het gaat er gewelddadig aan toe in Duitsland."

Jazeker, de situatie is volledig gelijkaardig in Duitsland. Een van de voornaamste problemen in Duitsland is dat veel jonge moslims de wet niet naleven. De voorbije dagen nog vielen meer dan honderd jonge moslims in Berlijn de politie aan, waarbij zij schreeuwden: "Ga uit onze wijk. Dit is een islamitische wijk". Ik weet niet of jullie dergelijke toestanden kennen, maar het gaat er gewelddadig aan toe in Duitsland. We kennen ook de genoemde toestanden met de openbare zwembaden. In het Prinzenbad in de multiculturele Berlijnse wijk Kreuzberg moeten politieagenten en private bewakingsdiensten met honden de zwimmers beschermen. Turkse en Arabische jongeren bedreigen er de vrouwen die in bikini zwemmen, ook seksueel. De politie bevestigt dat niet-moslims niet veilig zijn in het zwembad.

U zou ook een politieke partij willen oprichten in Duitsland?

Ja, ik merk dat alle Duitse politieke partijen bang zijn om het thema van de islamisering aan te raken. Veel mensen voelen zich ongemakkelijk bij de groei van de islam in Duitsland. Ganse wijken van onze steden worden ingenomen door moslims, maar niemand durft daar tegenin te gaan. Alleen achter gesloten deuren durft men toegeven dat er een probleem bestaat. We mogen echter niet langer zwijgen, we moeten het probleem oplossen. Daarom starten we deze nieuwe politieke partij, om druk te zetten op de bestaande politieke partijen om het probleem op te lossen.

Een gemiste kans

De 11 juli-boodschap van de Vlaams Parlementsvoorzitter blonk uit in lafheid en volksvreemdheid.

Op 11 juli was het 705 jaar geleden dat op de Groeningekouter in Kortrijk een leger van Vlaams voetvolk een Frans ridderleger in de pan hakte.

De gouden sporen van de gedode Franse ridders die na het gevecht door de Vlamingen verzameld werden gaven hun naam aan deze historische veldslag: de Slag der Gulden Sporen of de Guldensporenslag.

705 jaar na de Guldensporenslag heeft het Vlaamse volk redenen om goedgezind en tevreden te zijn. Maar het heeft ook redenen om kwaad te worden.

Zo maakte Vlaams Parlementsvoorzitter Marleen Vanderpoorten (Open VLD) een beschamende knieval voor de Franstaligen in haar 11 juli-toespraak. "We mogen geen agressieve toon aanslaan tegen de Franstaligen", liet Vanderpoorten verstaan. Is het agressief als je opkomt voor je rechten? Mogen we als Vlaming niet laten blijken dat we de Waalse arrogantie en het uitzuigen van Vlaanderen beu

zijn? Politiek is geen liefdadigheid, maar een keiharde machtsstrijd.

Aan de vooravond van 11 juli pleitte Vanderpoorten voor het laten samenvallen van de Vlaamse en federale verkiezingen. Het doen samenvallen van Vlaamse en 'Belgische' verkiezingen zal echter enkel tot gevolg hebben dat de Vlaamse regering nog meer dan nu het geval is, aan de hand van de federale regering loopt. Minder verkiezingen komt niet de democratie ten goede, zoals Vanderpoorten beweert, maar enkel en alleen het gevestigde Belgische bestel.

Vanderpoorten stelde ook dat de Vlaamse onderhandelaars zich moesten realiseren dat ze niet alle vijf resoluties van het Vlaams Parlement zouden binnenhalen. Als voorzitter van het Vlaams Parlement viel ze hiermee zwaar uit haar rol.

Het is een kaakslag voor de Vlamingen dat een politica die dergelijke uitspraken doet, het Vlaams Parlement mag leiden. Jan Breydel riep zijn man-

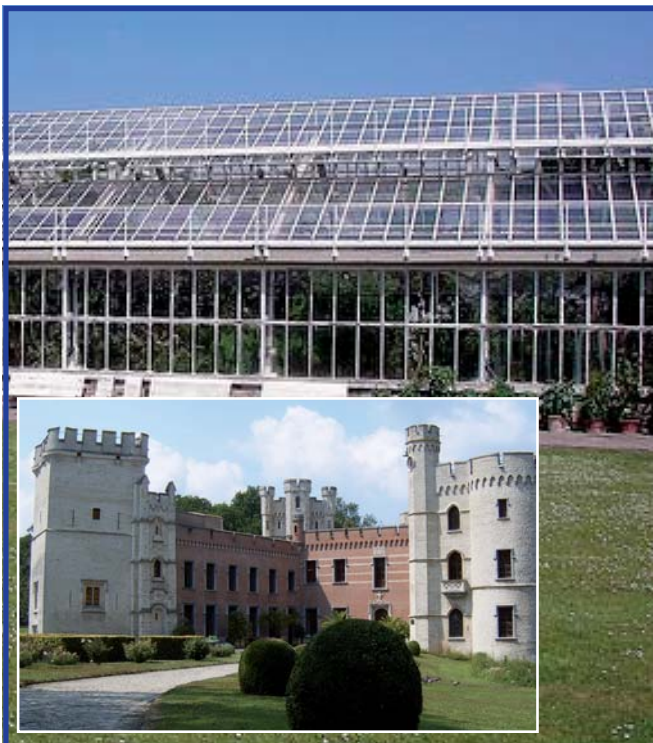
schappen ook niet op om bruggen te bouwen over de Groeninge Beek, zodat de Franse ridders gemakkelijker konden oversteken.

De enige die Vanderpoorten op 11 juli kon overtreffen in haar laffe en volksvreemde houding was Patrick Janssens. Die organiseerde een feestje met optredens in Antwerpen. Enkel artiesten die zich schaamden om hun Vlaamse identiteit en zangers die zich verontschuldigten voor hun Vlaamse afkomst, mochten meedoen. Om van te kotsen.

Maar het Vlaamse volk heeft ook redenen om optimistisch te zijn.

Het Vlaams Belang, dat op 10 juni 19 procent van de Vlamingen achter zich kon scharen, slaagt er steeds meer in de agenda te bepalen van de Belgische politiek. Door de communautaire blokkeringen bij de federale regeringsvorming groeit het aantal separatistische Vlamingen in snel tempo.

Evert Hardeman

Op 10 juli hield onze partij een actie aan de Nationale Plantentuin van Meise. De Nationale Plantentuin moest als gevolg van het Lambermontakkoord al jaren zijn overgeheveld van het federale naar het Vlaamse niveau. Door het communautaire gekrakeel valt de Plantentuin vandaag echter nog steeds niet onder Vlaamse bevoegdheid, met alle gevolgen van dien: de serres staan op instorten. Voor het Vlaams Belang staat die plantentuin symbool voor de bouwvallige toestand waarin België verkeert.

“Le jour de gloire est arrivé” ...

**België is een surrealistisch landje.
Dat heeft de bok van Leterme
op 21 juli nog eens met glans bewezen.**

21 juli is dit jaar niet onopgemerkt voorbijgegaan. Albert van België waar- schuwde traditiegetrouw voor het ge- vaar van het separatisme en gooide bloemetjes naar de redacties van *De Standaard* en *Le Soir* die in de aanloop naar de verkiezingen nog zo hard hun best hadden gedaan om de groeiende kloof tussen Vlamingen en Walen te dichten. We vrezen/denken dat het al- lemaal niet veel geholpen heeft en er is ook geen hond – buiten het Belgi- sche establishment en zijn lakeien – die een traan zal laten voor een moge- lijke boedelscheiding. De meeste aan- dacht ging op de nationale feestdag en de dagen erna trouwens naar een enorme flater van kandidaat-premier Yves Leterme.

Allons enfants...

Naar aanleiding van 21 juli pakten en- kele kranten uit met een verontrusten- de – of hoopvolle – peiling. Daaruit blijkt dat 4 op 5 Belgen niet weten wat er op 21 juli gebeurd is en bijna nie- mand het Belgische volkslied kent. De aanleiding voor Christophe Deborsu – één van de makers van het gerucht- makende nepjournaal van de RTBF over de Vlaamse onafhankelijkheids- verklaring – om zijn stoute schoenen aan te trekken. Op naar het Te Deum in Brussel, waar hij enkele toppolitici strikte voor een kwisje. Tja, wat vie- ren we eigenlijk op 21 juli? Rudy De- motte sloeg de bal compleet mis. Guy Verhofstadt bleef het antwoord schul- dig en moest raad gaan vragen bij zijn woordvoerder. En ook Yves Leterme – aangeschoten wild bij de Franstalige pers na zijn uitspraak over “het intel- lectuele onvermogen van de Franstali- gen in de Vlaamse rand rond Brussel om Nederlands te leren” – sloeg de bal compleet mis. Volgens de (kandidaat-) premier werd op 21 juli de Belgische grondwet geproclameerd. Oeps, foutje

(het is immers de dag waarop Leopold I de eed aflegde). Vervolgens polste Deborsu nog even of Leterme de Bra- bançonne kent. “Een beetje”, klonk het wat onzeker. De journalist drong aan, waarop Leterme zich van geen kwaad bewust “Allons enfants de la pa- trie, le jour de gloire est arrivé” begint te zingen. Oeps, alweer een foutje. Dat is immers de Marseillaise, het Franse volkslied...

Vette klucht

“Een enige, prachtige, vettige Belgi- sche klucht.” schreef Peter Vander- meersch, “een kandidaat-premier die op de feestdag van zijn land – op de trappen van de kathedraal waar prin- sen huwen en koningen worden be- graven – het verkeerde volkslied zingt. Dat is zo Belgisch...” De Fransta- lige pers kon er niet mee lachen, ook al moest men hier en daar toegeven dat de uitschuiver vooral het surrea- listische karakter van deze kunstmati- ge staat had blootgelegd. “De flater il- lustreert perfect de evolutie van een land dat op weg is om te verdampen”, schreef *La Libre Belgique*. “Je kan je niet inbeelden dat Sarkozy op 14 juli het ‘God Save the Queen’ aanheeft.

Operetteland

Een recente peiling van *P-Magazine* bevestigt andermaal dat de kloof tus- sen Vlaanderen en Wallonië met de dag groter wordt. Blijkbaar is een kie- zer in de eerste plaats Waal of Vlaming en dan pas aanhanger van een ideolo- gie. “Meer dan de Marseillaise van Le- terme en meer dan het feit dat slechts één op de vier Vlamingen prins Filip op de troon wil zien, is het dát wat ko- ning Albert grote zorgen moet baren”, merkt Jan Segers daarbij op in *Het Laatste Nieuws*.

“De politieke wensen van Vlamingen

en Walen staan haaks op elkaar. Het zou best wel eens kunnen dat ze on- verzoenbaar zijn. En dan is de conclu- sie vanzelfsprekend: Waalse vrienden laten we scheiden”, stelt Michaël Les- croart nuchter in *P-Magazine*.

Koning Albert heeft nog wel een land, maar geen toekomst. Of zoals René De Clercq het ooit treffend verwoordde: “Daar is een Belgische koning. Veel Belgische vertoning. Een Belgische vlag, een Belgisch lied. Maar Belgen, neen Belgen zijn er niet.

Ludo Leen

IJzerwake 2007

Dit jaar vonden 5.200 Vlamingen hun weg naar Steenstraete om er de hoogmis van de Vlaamse onafhankelijkheidsbeweging bij te wonen.

hadden deze daden misschien niet, maar in de geesten werden sindsdien de bakens definitief verzet: "als België de ontwikkeling van Vlaanderen in de weg staat, dan moet België verdwijnen. Dat is en blijft de maatstaf waarmee elke staatshervorming moet worden afgewogen".

Splitsing

Vanzelfsprekend ging veel aandacht naar het actuele thema van de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en van het gerechtelijk arrondissement Brussel. Het arrogante Franstalige 'non' tegen deze splitsing is in wezen niets anders dan een botte weigering om de grondwet na te leven en het Vlaamse grondgebied te respecteren. Vanslambrouck vroeg zich dan ook openlijk af waarom Vlaanderen nog langer solidair zou moeten zijn met een dergelijke respectloze buur.

De IJzerwake had dit jaar als motto "Vlaanderen: Laat de Rand niet los!" meegekregen. Gastspreker Johan Laeremans, drijvende kracht achter tal van Vlaamse organisaties in de rand en hoofdredacteur van *De Zes*, sprak de IJzerwakers dan ook toe over de Vlaamse gordel rond Brussel. Hij schetste een somber beeld van de situatie in de randgemeenten. Ook voor Laeremans moet Brussel-Halle-Vilvoorde onverwijd worden gesplitst, uiteraard zonder dat daarvoor enige prijs mag worden betaald. "Het moet voor iedereen duidelijk zijn dat geen enkele Vlaamse partij ook maar één gemeente en zelfs maar een gehucht of één straat van ons gewest en van ons taalgebied kan of mag prijsgeven".

Frederik Pas

Voor de zesde keer verzamelden Vlamingen voor wie het testament van de Fronters nog niets aan betekenis verloren heeft, zich op de plaats waar de gebroeders Van Raemdonck sneuvelden, ondertussen 90 jaar geleden. Dit jaar is het bovendien 90 jaar gele-

den dat de Frontbeweging haar eerste open frontbrief schreef en daarmee het begin van de moderne Vlaamse Beweging inluidde. En eveneens precies negen decennia geleden riepen de Activisten, onder impuls van doctor August Borms, de Vlaamse onafhankelijkheid uit. IJzerwake-Voorzitter Johan Vanslambrouck wees in zijn toespraak op deze belangrijke gebeurtenissen. Veel praktische gevolgen

CO₂ overschat

De opwarming van de aarde is een thema dat al een tijd steeds opnieuw het nieuws in binnen-en buitenland haalt.

Hurricane Katrina
August 29, 2005

Voor de klimaatfilm 'An Inconvenient Truth' van de Amerikaanse oud-presidentskandidaat Al Gore creëerde wereldwijd een echte hype rond dit thema door in de film allerlei doomsenario's naar voor te schuiven. Ook bij ons kon er gesproken worden van 'massahysterie', meer zelfs: de klimaatsverandering werd door media en opiniemakers zelfs gebombardeerd tot één van de grote thema's van de verkiezingen van 10 juni 2007. In dit opzicht is het opmerkelijk hoe stil het tegenwoordig geworden is rond het thema. Vóór de verkiezingen kon je nauwelijks de krant openslaan of het thema kwam uitgebreid aan bod, nu is het doodstil....

Op 1 augustus was er opnieuw nieuws onder de zon. Het KMI publiceerde de resultaten van een grote wetenschappelijke studie over de klimaatverandering en de opwarming van de aarde. De resultaten zijn minstens opmerkelijk te noemen. Het KMI erkent dat CO₂ wel degelijk een rol speelt bij de opwarming van de aarde, maar kent het geen doorslaggevende rol toe. Volgens het KMI is het vooral waterdamp die verantwoordelijk is voor het broeikaseffect, in cijfers voor zo'n 75% van het fenomeen. Bovendien wijt het KMI de klimaatopwarming vooral aan natuurlijke factoren." Het is de waterdamp in onze atmosfeer die de zonnewarmte die terugkaatst op de aarde, gevangen houdt. (...) Allerlei factoren waaronder de CO₂-uitstoot, maar ook methaan, dat vrijkomt door rotting van onder andere bomen en planten mogen dan wel een invloed hebben op de temperatuur in onze dampkring, waardoor er meer water verdampt, maar het kan onmogelijk de doorslaggevende rol zijn die er nu van gemaakt wordt. Eén simpele vulkaanuitbarsting heeft veel meer effect: die van de Pinatubo op de Filipijnen in 1983 heeft de temperatuur wereldwijd met een goeie 3 procent beïnvloed", aldus het KMI.

Opmerkelijk is ook dat de klimaatfilm van Al Gore op de korrel wordt genomen. Volgens het KMI is door de CO₂-

hype die met deze film werd gecreëerd de invloed van waterdamp volledig over het hoofd gezien. Het KMI stelt dat de hele reeks warme winters die we gehad hebben helemaal niets met CO₂ te maken heeft, maar simpelweg een gevolg is van de 'Noord-Atlantische schommeling'. Er is met andere woorden een hype gecreëerd die geen hype had mogen worden. Men heeft de bevolking ten onrechte angst bezorgd.

Niet alleen het KMI, maar ook andere wetenschappers nemen de film met een korreltje zout. De meesten zien wel een verband tussen de temperatuur van de aarde en de CO₂-uitstoot, maar zij geloven niet dat CO₂ de grote oorzaak is van de opwarming van de aarde. Iemand die deze theorie aanhangt is de Nederlandse hoog-

leraar geologie Salomon Kroonenberg. Hij schreef naar aanleiding hiervan in 2006 het boek *De menselijke maat: de Aarde over tienduizend jaar*. Bovendien bevat de film van Gore een aantal overschattingen. Zo beweert Gore in de film dat in 928 wetenschappelijke studies wordt bewezen dat de opwarming van de aarde te wijten is aan menselijke tussenkomsten. In realiteit zijn er slechts 12 studies die hiervoor argumenten aandragen. Ook laten wetenschappelijke modellen tot nu toe niet toe precies te voorspellen welke regio's op aarde meer of minder zullen te lijden hebben van het broeikas-effect. Om dit even te illustreren aan de hand van de film van Gore: in de film wordt beweerd dat de zeespiegel globaal gezien met zes meter zou stijgen. Het IPCC (Intergovernmental Panel on Climate Change), tevens een instelling van de Verenigde Naties, gaat echter uit van een stijging van het zeeniveau tussen 1990 en 2100 van 9 tot maximaal 88 cm. Een zware overschatting dus van Gore.

Barbara Bonte

De fenomenen van de opwarming en het broeikaseffect zelf zijn een realiteit en kunnen niet ontkend worden. Alleen bestaat er nog geen duidelijkheid omtrent de precieze oorzaak en de omvang van de gevolgen voor de verschillende regio's van de wereld. Deze kennis is evenwel nodig om oplossingen 'op maat' te voorzien voor de verschillende gebieden van de aarde die gevolgen zouden kunnen ondervinden van bijvoorbeeld een stijging van het zeewaterpeil. Doomsenario's of sussende boodschappen wisselen elkaar dus af bij de verschillende wetenschappers. In dit opzicht is het aangewezen de bevolking niet in paniek te brengen door voorbarige conclusies te trekken. En haar niet op te jatten door apocalyptische beelden voor te schotelen. Verder wetenschappelijk onderzoek afwachten is hierbij meer aangewezen.

Minaretten zijn onze bajonetten

Bij de verkiezingen in Turkije behaalde de fundamentalistische partij AKP van Erdogan een angstwekkende overwinning.

In *De Standaard* verscheen een reportage over de verkiezingen in Turkije, geschreven door de Turkse correspondent ter plaatse. Het was nauwelijks verkapte propaganda voor de AKP van Erdogan. Die partij werd omschreven als "de moslimdemocraten", naar analogie met de christendemocraten in Europese landen. Maar het opvallendste was wat er niet stond. Nergens wordt verwezen naar de fundamentalistische achtergrond van Erdogan en zijn partijgenoten, of naar de groeiende invloed van de fundamentalistische islam op de Turkse samenleving. Sterker nog, de woorden 'islam', 'fundamentalisme' of 'fundamentalisten' kwamen in het artikel helemaal niet voor, en het woord moslim alleen in de samenstelling 'moslimdemocraten'.

Alsof men een artikel zou schrijven over de Sovjetunie zonder ook maar één keer het communisme te vermelden. Of eentje over Duitsland in 1933 zonder het nationaal-socialisme te vermelden. Erdogan beweert dat hij zijn fundamentalistische verleden heeft afgezworen en *De Standaard* neemt dat voetstoots aan, alsof dat vanzelfsprekend is. *Het Laatste Nieuws* gebruikt ook die term 'moslimdemocraten'. Maar daar wees men er tenminste nog op dat Erdogan een fundamentalistisch verleden met zich meesleepte en men citeerde zelfs enkele verzen uit een gedicht dat hem ooit een celstraf van vier maanden opleverde: "Minaretten zijn onze bajonetten, koepels zijn onze helmen, moskeeën zijn onze kazernes en gelovigen onze soldaten."

Het was Erdogans herwerking van een beroemd gedicht dat in 1913 was geschreven om de Turkse troepen op te peppen tijdens de Balkanoorlogen tegen Bulgarije, Griekenland, Servië en Montenegro.

Bewijzen fundamentalisme

Vreemd genoeg citeert men nooit de volgende strofe die Erdogan voordroeg, met het veelzeggende vers "het einde is martelaarschap". Het islamitische martelaarschap dat ook Hamas, Hezbollah, Al Qaeda en de zelfmoordterroristen in Irak zo ijverig in praktijk brengen... Toen Erdogan hiervoor werd aangeklaagd, verklaarde hij woedend dat een seculiere rechtbank niet bevoegd was om zich over zijn zaak uit te spreken. "Dat recht komt de ulema toe", schreeuwde hij. De ulema zijn de islamitische rechtsgeleerden die oordelen op basis van de sharia. Tijdens dezelfde toespraak waarin hij dat gedicht voorlas, legde Erdogan ook uit dat de Turkse samenleving in twee fundamenteel verschillende kampen verdeeld was: enerzijds degenen die blindelings de hervormingen van Atatürk volgden – de secularisten dus – en anderzijds "de moslims die de islam verenigen met de sharia". Het was voor iedereen duidelijk in welk kamp hij zichzelf situeerde... Men moet geen islamdeskundige zijn om daarin de tweedeling te herkennen die zo typisch is voor de fundamentalisten. Deze citaten dateren van 1997, maar niets wijst erop dat Erdogan intussen gematigder is geworden. Achter de "moslimdemocratische" façade van de AKP gaan nog steeds de oude fundamentalistische ideeën schuil. Het beste bewijs daarvan werd in 2006 geleverd: tien maanden lang benoemde Erdogans AKP afgestudeerden van korranshollen als magistraten in hogere gerechtshoven, hetgeen trouwens tot heftig protest van de echte juristen en magistraten leidde. Vergeleken daarmee is het waarschijnlijk slechts een

detail dat Erdogan als burgemeester van Istanboel destijds het drinken van alcohol in restaurants aan banden legde. Maar het was wel een veelzeggend detail.

Erdogan denkt Europees

Natuurlijk is Erdogan voor de Europese Unie! Hij heeft daar verschillende redenen voor, maar geen enkele die positief is. De enige krachtige barrière tegen het oprukkende fundamentalisme in Turkije is het leger. De politieke en culturele stromingen die een westers, modern en min of meer seculier Turkije nastreven, kunnen slechts overleven dankzij de bescherming van de militairen. Maar één van de voorwaarden die de EU stelt voor de toetreding, is precies het inperken van de politieke macht van het leger. Erdogan gaat daar natuurlijk gretig op in. Als de seculiere militaire "waakhond" is uitgeschakeld, krijgen zijn islamitische fanatici helemaal de vrije teugel. In Latijns-Amerika heeft het terugdringen van de macht van de militairen bijna overal geleid tot meer democratie, meer vrijheid en een betere naleving van de mensenrechten. Maar in Turkije zal het precies andersom zijn. Het wegvallen van het leger als politieke factor zal niet leiden tot meer democratie, maar tot meer fundamentalisme. Een Iraans scenario wordt dan akelig realistisch. En als Erdogan op lange termijn denkt, beseft hij ook dat het Turkse lidmaatschap van de Unie een ongelooflijke buitenkans is om de greep van de islam op Europa te versterken. Dan zullen miljoenen islamitische Turken zich ongehinderd in alle Europese landen kunnen vestigen. Erdogan kent natuurlijk ook de demografische prognoses: hooguit binnen twee generaties zal Turkije de grootste en dus ook de machtigste lidstaat van de Unie worden. Wat kan een fundamentalist nog meer wensen?

Marc Joris

China schendt mensenrechten

In 2002 verwoordde IOC-voorzitter Jacques Rogge de algemene opinie in Europa over de soms moeilijke verhouding van China tegenover de mensenrechten als volgt:

“De toekenning van de Olympische Zomerspelen aan Peking zal een positief effect hebben op de mensenrechtensituatie in China.”

Uit een recent rapport van de mensenrechtenorganisatie Human Rights in China (HRIc) blijkt namelijk dat de toestand dusdanig verergerd is dat vele gezaghebbende kranten schrijven dat China de Spelen eigenlijk niet verdient. Zo meldt *NRC-Handelsblad*: “De lijst van schendingen van mensenrechten is lang. Er zijn honderden gewetensgevangenen. De gevangenisomstandigheden zijn verschrikkelijk. 500.000 mensen zitten zonder proces in een werkkamp. Er wordt gemarteld. Meer dan 90% van alle doodstraffen ter wereld wordt in China voltrokken, bijna altijd na een oneerlijk proces. Er is veel politiegeweld, discriminatie van bijvoorbeeld hiv-patiënten, politiek misbruik van psychiatrie, vervolging van aanhangers van de Falun Gong, vervolging in Tibet, en nog veel meer” (07.08.2007).

Lore Van Welden van Amnesty International meent dat de Olympische Spelen worden misbruikt: “De politie gebruikt de Spelen zelfs als voorwendsel om meer mensen achter de tralies te zetten zonder hen te berechten” (*Het Laatste Nieuws*, 07.08.2007), daarin bijgetreden door Brad Adams, directeur van HRIc: “In plaats van een voorolympische lente in Peking met grotere vrijheid en tolerantie tegenover andersdenkenden zien we het muilkorven van dissidenten, de vervolging van activisten en pogingen om onafhankelijke berichtgeving te verhinderen” (*De Morgen*).

Samengevat komt het erop neer dat het imago van de Olympische Spelen in Beijing ernstig bezoedeld wordt door meldingen over huisarresten, martelingen, oneerlijke rechtszaken en gedwongen uitzettingen, dit alles in een poging van de communistische eenpartijstaat om schoon schip te ma-

ken voor de Spelen in augustus 2008. Vreemd toch hoe ‘gematigd’ de politieke wereld en het OIC op de alarmerende berichten reageren. Het OIC en de politieke leiders van Europa geraken niet verder dan laf en beschaamd de andere kant opkijken, zoals hen wel meer overkomt (én overkwam) als ze geconfronteerd worden met berichten uit communistische dictaturen. Het was immers veel minder gevaarlijk om moord en brand te roepen als het om het zogenaamd racistische apartheidregime in Zuid-Afrika ging. Maar als het ‘grote broer’ China betreft, dan zijn er blijkbaar te veel economische belangen mee gemoeid om de principes overeind te houden....

Over de economische groeiemarkt van China – naast India waarschijnlijk de snelste groei pool van de wereld – verklaarde wetenschapper Wei-Wei Zhang: “China is waarschijnlijk het enige land ter wereld dat getuige is van een continue economische groei van ongeveer 9% per jaar en dit gedurende de laatste 23 jaren. Als deze groei zich doorzet, dan kan China – rond

2015-2020 – de belangrijkste economische staat van de wereld worden (1). Maar zelfs als zich die niet realiseert op de geschetste snelle manier, dan nog twijfelt niemand eraan dat China in het komende decennium de plaats zal innemen van één van de belangrijkste economische mogendheden op de wereld” (*T&KoS*, nr. 117). Daar ligt wellicht een belangrijke reden voor het gebrek aan daadkracht van zowel het OIC als van de internationale politieke wereld. Wil het politieke beleid echter bij het brede publiek opnieuw een stuk geloofwaardigheid verwerven, dan moet het nochtans duidelijk laten zien dat principes vóór gaan op wat economische voordelen. Goed dus dat er ‘naïevelingen’ als HRIc en Amnesty International zijn om China én de rest van de wereld te herinneren aan de schandalen. Het zal onze lezers tenslotte niet ontgaan zijn dat ook het Vlaams Belang en de Vlaams Belang-Jongeren met de regelmaat van een klok de wandaden van het communistische China aanklagen.

Peter Logghe

**VLAAMS BELANG
MAGAZINE**

**Het magazine
dat schrijft
wat u denkt!**

**Meer dan
de moeite waard!**

Redactieadres:

Madouplein 8 bus 9

1210 Brussel

Tel. 02/219 60 09

Fax 02/219 72 74

info@vlaamsbelang.org

